

**OTTO BRANDENBURG
MARGUERITE VIBY
POUL REICHHARDT**

**Mine
TOSSEDE
DRENGE**

*William (Otto Brandenburg) og Far (Poul Reichhardt)
har fundet melodien.*

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

Mine tossede drenge

med

**OTTO BRANDENBURG
MARGUERITE VIBY ★ POUL REICHHARDT**

Manuskript: BØRGE MÜLLER

Musik: IB GLINDEMANN

Foto: POUL PEDERSEN, D.F.F. – Lyd: **Jens E. Hansen** og
Hans W. Sørensen – Dekorationer: **Kai Rasch** – Kostumer:
Inger Bjarne – Make-up: **Dinny** – Klip: **Birger Lind** – Instruktør-
assistent: **Finn Henriksen** – Tilrettelægning: **Carl Rald** – Regi:

Henning Bahs – Still foto: **Scene 2 Nordisk Film.**

Melodier af: **Nat Russell, Charles Richards, Bent Axen**
– indspillet af **Ib Glindebrands orkester** og **Jazz-kvintet 60.**

Tekst: **Volmer-Sørensen** og **Nat Russell.**

Øvrige medvirkende: Orkestret: **Jørgen Elniff, Allan Bottchinsky**
– **Karl Lewkowitch, Ole Dupont.**
2. orkester: **Rågeleje Jazzband.**

Instruktion: **SVEN METHLING**

Produktion og udlejning:
A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Personerne :

William Otto Brandenburg
Mor Marguerite Viby
Far Poul Reichhardt
Nina Judy Gringer
Almann Palle Huld
Bogholder Thomsen Einar Juhl
Værtinden Gerda Madsen
Sussi Lene Christiansen
Lille Tom Jan Priiskorn Schmidt
Værten i Jazzklubben Volmer-Sørensen
Overlægen Olaf Ussing

Mine tossede drenge

Fra Arilds tid har der været brydning og konflikt mellem gamle og unge, forældre og børn, navnlig når børnene kommer i den alder, hvor de føler sig som »voksne« og vil bestemme over deres eget liv.

Sådan set er det en gammel historie, filmen fortæller, men den gentager sig hver dag, og derfor er den stadig ny.

Lad os præsentere hovedpersonerne: **Poul Henriksen** er bankkassere, en mand i sin bedste alder og med Napoleon som hobby. Her kalder vi ham **Far**. Han er lykkelig gift med den søde fru **Gerda**, en rigtig hønemor for sine tre børn, den 18-årige **William** og de mindreårige **Sussi** og **Lille Tom**. Forlængst har hun gjort den erfaring, at mænd altid bliver ved at være store drenge, og hun er derfor også Mor for sin mand.

William er »noget« på et kontor, hvad der keder ham forfærdeligt. Til gengæld har han med fanatisk iver kastet sig over jazz og drømmer om at blive alle tiders janitsjar. Det vil sige, han nøjes ikke med at drømme, men øver sig daglig nede i villaens kælder, og det er ikke så mærkeligt, at slagtojets øredøvende larm sætter familiens nerver på en hård prøve. Endvidere har William en lille veninde, den jazzbegeistrede **Nina**, som besøger ham på alle tider af døgnet, hvilket i høj grad vækker forældrenes betænkelighed. Ikke mindst når de mindes deres egen forelskelse i ungdommens brusende vår, så er det ikke godt at vide, hvad de unge kan finde på!

Der er altså lagt op til konflikt, og stormen bryder løs, da William uden at spørge om forlov forlader sin stilling på kontoret for at skabe sig en karriere som jazz-musiker. Han vil heller ikke mere gå på højskole.

Far bliver så rasende, at han tvinger den genstridige søn til at flytte hjemmefra. Bagefter er både han og Mor højst ulykkelige, og dertil kommer, at de har fået den opfattelse, at William skal have et barn med Nina.

Den unge mand har fået engagement i Jazz-Klubben, og da livet er den bedste læremester, går det op for ham, at der måske nok er en lang vej, inden han bliver en Cab Calloway eller Nat King Cole. Imidlertid forsøger Far og Mor hver på sin måde at bilægge striden. Det giver anledning til flere konflikter, og det gør det ikke bedre, at Far pludselig nærer tvivl om sin kones troskab.

Men vi lader filmen selv fortælle og nøjes med at antyde, at de stridende parter omsider mødes til »tordenkaffe«, og at konflikten finder en overraskende, men for begge parter tilfredsstillende løsning.

ER DET MON SANDT?

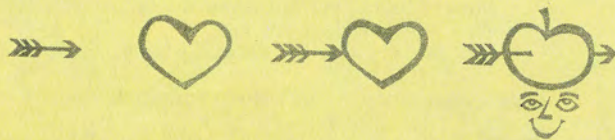
Musik: Charles Richards – Tekst: Volmer-Sørensen
Sunget af Otto Brandenburg

Dit smil er blidt,
blidt som et kærtegn,
som et hvidt
svævende fnug
på vej mod mig –
ER DET MON SANDT?

Dit kys var blødt,
blødt som en strofe,
nynnet sødt
bare for én
i nænsom leg –
ER DET MON SANDT?

Der er tusindvis af små
dumme spørgsmål,
hvor kan du finde et svar?
Er det dumt
at røbe det hele,
alle de tanker jeg har?

Mit håb blev vakt,
vakt af dit væsen,
alt blev sagt
uden et ord,
nu spør jeg dig:
ER DET MON SANDT?

HIP BONE CRACK

Musik og tekst: Nat Russell.
Sunget af Otto Brandenburg.

Its been a long long time,
since I heard my hip bone crack.
Its been a long long time,
since I heard my hip bone crack.
Well my baby has left me
and she says she ain't a coming back.

You know I love you with all my might,
and what youre doing to me ain't right.
You know I love to dance with you,
now tell me what I'm a gonna do.
Without you I don't stand a chance,
when I go to the place where we used to dance
without you. Yeah. Yeah. Without you.

Its been a long long time
since I heard my hip bone crack.
Its been a long long time
since I heard my hip bone crack.
Well my baby has left me
and she says she ain't a coming back.

You know how much I love you.
You know how much I care.
You found somebody new'ew.
Now what am I gonna do'oo.
I was a fool to believe,
that you loved me.
Now youve gone and youve
left me in misery
without you. Yeah. Yeah. Without you.

Yeah its been a long long time,
since I heard my hip bone crack.
Its been a long long time,
since I heard mv hip bone crack.
Well my baby has left me,
and she say she ain't coming back.

Noder udkommet hos MUSIKFORLAGET IMUDICO
Grammofonplader: ODEON

ROBERT E. PETERSEN. KBHVN.

